

Sygn. akt: *IC 947/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
Protokolant:	Apl.adw. Lucyna Węglowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2014 r. w O.

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko R. P.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda – Gminy O.

o eksmisję

I. oddała powództwo,

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

/-/SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt IC 947/13

UZASADNIENIE

Powód J. P. wniósł o nakazanie swojemu synowi - pozwanemu R. P. opróżnienia, opuszczenia i wydania lokalu mieszkalnego przy ul. (...). W uzasadnieniu wskazał, że pozwany wprowadził się do niego kilka miesięcy temu, nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania, a nadto znęca się nad nim psychicznie i używa wobec niego gróźb karalnych. Powód zawiadomił o powyższym prokuraturę, lecz „sprawy zostały umorzone” (k. 2-2v.).

Pozwany: R. P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że tytuł prawny do lokalu przysługuje obojgu jego rodzicom zaś on sam – w przeciwieństwie do powoda - finansowo wspiera rodzinę (k. 50).

Interwenient uboczny po stronie powodowej Gmina O. wniosła o wydanie orzeczenia zgodnego z treścią pozwu, o nie przyznawanie pozwanemu prawa do lokalu socjalnego oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania (k. 42).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 05.03.1990r. powodowi J. P. przydzielono lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...) przy ul. (...) (...) na prawach spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. Lokal ten znajduje się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O..

(dowód: przydział lokalu – w aktach lokalu)

Powód był już wówczas żonaty z A. P., matką pozwanego. Pozwany R. P. przez szereg lat mieszkał z rodzicami w zajmowanym przez nich lokalu. Wyprowadził się przed 2005r. W styczniu 2013r. pozwany znajdował się w trudnej sytuacji osobistej i majątkowej. Jego matka A. P. zaproponowała mu, aby znowu zamieszkał z nimi. Pozwany wprowadził się do lokalu. Początkowo powód nie protestował, lecz później odmówił pozwanemu zgody na dalsze zamieszkiwanie.

(bezsporne)

A. P. cały czas wyrażała zgodę na zamieszkiwanie pozwanego.

(dowód: zeznania A. P. k. 78)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach lokalowych, albowiem nie zostały one zakwestionowane przez żadną ze stron. Ponadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. P., albowiem były one jasne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Roszczenie powoda oparte było na art. 222 §1 kc w zw. z art. 251 kc. Powodowi przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, będące ograniczonym prawem rzeczowym (art. 244 §1 kc). Do ochrony tego prawa znajdują zastosowanie odpowiednio przepisy o ochronie prawa własności (art. 251 kc). Zgodnie zaś z treścią art. 222 §1 kc właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

W ocenie sądu pozwanemu przysługiwało skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Wskazać należy, że powód otrzymał przydział lokalu mieszkalnego w dniu 05.03.1990r. W świetle przepisów regulujących wówczas spółdzielcze prawa do lokalu (art. 244 §2 kc w zw. z art. 215 §1 i 2 ustawy z dnia 16 września 1982r. Prawo spółdzielcze (Dz.U.nr 30, poz. 210 z 1982r. z późn. zm.) spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego mogło wówczas należeć tylko do jednej osoby albo do małżonków, przy czym prawo do lokalu przydzielonego obojgu małżonkom lub jednemu z nich w czasie trwania małżeństwa dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych rodziny należało wspólnie do obojga małżonków bez względu na istniejące między nimi stosunki majątkowe.

W konsekwencji uznać należało, że uprawnionymi do przedmiotowego lokalu byli i są nadal oboje małżonkowie, tj. zarówno powód R. P., jak i A. P.. Ta ostatnia zaś w toku przesłuchania zaznała, że sama zaproponowała pozwanemu aby wprowadził się do lokalu i cały czas ma jej zgodę na zamieszkiwanie w nim. Tym samym pozwany R. P. posiada tytuł prawny do lokalu. Wiąże go bowiem z matką A. P. umowa użyczenia, na podstawie której ma on prawo do nieodpłatnego korzystania z niego (art. 710 kc).

W tych okolicznościach bezzasadne są zarzuty powoda, jakoby pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Pozostałe zarzuty jakoby pozwany miał znęcać się psychicznie nad powodem znajdowały oparcie jedynie w twierdzeniach tego ostatniego. Powód na tę okoliczność nie przedstawił żadnego dowodu. Co więcej sam przyznał, że okoliczność ta była badana przez organy ścigania, zaś prowadzone postępowania zostały umorzone.

Tym samym powództwo podlegało oddaleniu (pkt. I wyroku).

O kosztach procesu, mając na uwadze trudną sytuację finansową powoda, orzeczono po myśli art. 102 kpc (pkt II wyroku).

SSR /-/ P. Ž.